

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Serisori nefrancoate nu se
primesc. — Manuscripte nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anșuri:
în Viena: H. Dukas, Ziemerich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelk
Nachfolger; Anton Oppalík, J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmonă pe o colonă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învală.
Recitate pe pagina a 3-a o
seriă 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL VII

„Gazeta” iese în mâ-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătă:
Pe un an 40 francoi, pe șese
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 francoi.
Se primumă la toate oficele
postale din țintu și din atară
și la dd. aleoeteri.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Tergulul Inului Nr. 30 etagială
I.: pe un an 10 fl., pe șese
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șe luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună esemplar 5 cr. v. a.
șeu 15 bani. Atată abonamen-
tele oătă și inserțiunile suntă
a se plăti înainte.

Nr. 171.

Brașov, Joi, 4 (16) August

1894.

Greva dela cursurile de limba maghiară.

Brașov, 3 August v.

Nimic nu pôte să caracterizeze mai viu și mai bătător la ochi neputincioșele uneltiri de maghiarizare. ca greva, ce au făcut o învățării noștri populari, cari, aci cu sila, aci prin amăgiri, s'au vedită îndemnați a visita în véra acésta cursurile de limba maghiară dela Hodmező-Vásárhely și dela Sân-Georgiul sécuiesc.

Scimă, că ultima ordinațiune a fostului ministru de instrucțiune publică, conte Csaky, a prevedită înființarea acestor cursuri de vară, „pentru deplina însușire a limbei maghiare”.

Va să dică, nu mai era vorba de cursuri ordinare pentru învățarea limbei maghiare și pentru dobândirea unui testimoniu de calificațiune, ci se tracta aici de un mijloc pentru a face, ca și acei învățatori, cari au depus deja esamenul cerut de legea de maghiarizare dela 1879, și cari posedă diplome de calificare în regulă, să se pôtă perfecționa în limba maghiară și — ce este capul lucrului — să progreseze în „sentimentele patriotice maghiare.”

Acestu experimentu, care trecea peste cerințele strictului necesar preveditu în lege, avea prin urmare caracterul distinctu al unei încercări de maghiarizare benevolă din partea guvernului, a căruia idealu este „să cucerească naționalitățile pentru statul unitar maghiar prin promovarea culturii maghiare.”

Planul lui Csaky s'a și pus, cum vedurăm, în lucrare, dér a făcutu, ca nenumărate altele, un cumplitu și ridiculu fiasco.

Mai întâiu de tôte, ca să atragă pe învățatori, li-s'a pus în vedere, că voru primi diurne, că va fi îngrijit să aibă tôte cele trebuincioșe cu prețuri ieftine în totu timpul

de șese săptămâni, câtu voru dura acele cursuri. Nu-i vorba, visteria e plină cu aur și statul are de un șe plătescă câte 70 creșari la di în bani de nikel fiă-cărui învățatoru, mai alesu când se tracteză de cultivarea cunoscintelor și a sentimentelor maghiare.

Cursurile s'a hotărît să se țilă în orașe curat maghiare, ceea ce corespundea și scopului lor. Apoi nu putea fi indoielă, că locuitorii maghiari ai acestor orașe voru veni cu patriotismul lor în ajutorul marilor nisuinte ale guvernului și voru ocroti în familiile lor, cu locuință și mâncare efină, pe învățatorii nemaghiari, ușurându-le astfel de ași câștiga hrana spirituală, ce le era destinată.

Dér ce să veți? Bunavoința celor dela instrucțiunea publică este fără indoielă forte mare, dér ministrul de finance e réu platnic și bieții învățatori așteptau cu săptămânile zadarnic sosirea diurnelor. Patriotismul orașenilor maghiari e de siguru la culmea culmelor — au dovedit o acésta când cu cultul lui Kossuth — dér cine le va puté lua în nume de réu, decât pentru nice sărăntoc de învățatori yahali și serbi, cari mai sunt și „buităgăti” (agitatori) primejdioși, nu se pot însuleți nici atunci, când pe acésta îi chiamă statul, ca să-i îndope cu „cultură maghiară” — și cu răbdări fripte?

Mai multu însé. Când au sositu la Szepszi-St.-György cu droia, de prin țera Făgărașului și a Bârsei și de prin Sécuime, învățatorii noștri, — trimiși acolo la cursu de către inspectorii școlari unguresci, cu totu felul de amenințări pentru casul decât nu voru merge, și lăsați în nescire, despre ce au să facă de către consistoriile noastre vecinicu îngăduitoare, — ei n'au găsit acolo pe nimeni, care să le dea să guste măcaru din nectarul cunoscintei limbei maghiare. Cursul încă nici

nu era organizat. Guvernul ori a fostu prea ocupat cu întemnițarea agitatorilor, ori nici nu s'a așteptat, că, va avé onore de atata căutare a cursului. Destul, că decât nuși făcea milă unu inspectoru de școle pensionat să le vorbescă timp de 10 zile în limba statului, învățatorii noștri rămăneau și fără cursu și fără quartire și mâncare de Dómne ajută și fără diurne.

Așa însé numitul inspectoru în neactivitate a salvat cursul, sala de gimnastică murdară și cu aeru infectu a servit de quartir pentru vr'o 70 de învățatori și a salvat reputația de ospitalitate a orașenilor, bucătărăsă dela școla de industrie le-a pregătitu *ex officio* nisce fierturi, cu cari i-a înțarcatu de tôte iluziunile, ce și le voru fi făcutu asupra artei culinare a patrioților din a doua capitală a Sécuimei.

După dece zile în fine se înfățișă și „directorul” cursului, unu profesor dela preparandia maghiară din Arad, că să-i întrețină, în „limba statului”, cu politica șovinistă, să-i certe și să-i mustre, dându cu pumnul în masă, pentru a-i face să înțelgă marea importanță a civilizațiunii unguresci.

Mai ceru dela învățatorii români, serbi și sași, cari s'afiau sub direcțiunea sa, să se manifeste „patriotismul” și mulțămirea pentru buna primire, ce li-s'a făcutu, prin arangiarea unui concertu, cu cântece și declamațiuni esclusiv unguresci.

Și rezultatul? A fostu cum nici nu se puté altfel. La Holdmező-Vásárhely învățatorii nemaghiari au părăsit cursul și orașul dupa scurtu timp. ér la Szepszi-St.-György au făcutu asemenea, ne mai așteptându încheierea cursului și protestându contra încercărilor nerușinate de violentare a sentimentelor lor naționale.

Acésta însé este mai multu numai partea comică a tragi-comediei cursurilor ordonate de d-lu Csaky.

Cu partea cea seriósă a acestor experimente nemernice de maghiarizare ne vom ocupa în specialu.

La cestiunea română.

Din Bucuresci publică, sub acestu titlu, diarul vienesu „Presse” doi articuli scriși, cum dice, de unu deputat român. După ce în introducere, deputatul face diferite observări la articulu precedent publicat în „Presse” în cestiunea română dicându, că ar fi greșit, să se nutrescă în Ungaria iluziunea, că cestiunea română, care timp de doué decenii a fostu neglijată, s'ar puté rezolva așa în grabă și așa de ușor, — continuă astfel:

Scopul principalu al observărilor mele este, de-a aduce mai multă lumină în cestiunea: întru câtu noi cei din regatul României luăm parte la așa numita cestiune română din Ardeal? S'au ivit pări greșite și neînțelegeri, cari trebuiesc clarificate în interesul raportului de vecinătate prietinesc între ambele state.

Diarele din Ungaria nu încetă, de-a întona de-o parte raportul intimu al României către tripla alianță, de altă parte ajutorele, cari se dau de aici „irredentei dacoromâne”. La acestea eu ași observa următoarele:

Nu esistă la noi nici unu om politicu, care să dorască, ca în imprejurările actuale, România să abandoneze raporturile, ce le-a avutu timp de mai multu an cu alianța de pace din centrul Europei. Raporturile aceste însé îi impun României diferite obligăminte, ale căroru împlinire, se înțelege, nu e ușor pentru unu stat de mijloc. Guvernul actualu își dá cu serioșitate și sinceritate tôte ostenela, de-a susține aceste raporturi și în modu onestü voiesc să împlinescă tôte obligămintele, ce reiesu dintr'o astfel de poziți a României. Dér să nu se uite în Ungaria, că aderarea intimă la liga de pace se pôte răci, séu și mai multu, se pôte schimba în contrarulu, decât opiniunea publică atatu dinocce, cât și dincolo de Alpii transilvăneni, se va agita astfel, încatu într'unu

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Unu crinü.

Traducere din franțuzesce.

(5) (Urmare.)

Isprăvindu-se valsul, marchisul veni la elu. — Absența d-tale a fostu observată, scumpe Albert, îi șopti elu la urechiă. Veți pe fata aceea drăgălașă colo la stanga lângă o damă, ce are atata verdeta pe capu?

— Da.

— E fica primarului, și ți-a acordat cadrilul, ce urmază.

Albert își făcu datoria cu bună-voință. Dansătorea lui era încântătoare, elu fu surprinsu de a conversa cu-o fată, ce avea unu spirit totu așa de seducătoru, ca și fața ei. După cadrilu d-șora Agnès, care dansase vis-à-vis, îi luă brațul și-lu conduse în parcü.

— Sciți, că sunt silită să dansezu tôte séra?

— Credeți-mi, d-șoră, că eu apreciez personalu totu prețulu acestui sacrificiu.

— Nu mă înțelegeți. Decă eu sunt obligată să dansezu, d-vostră nu sunteți.

— Puținü.

— Nu mai dansați.

— Tatăl d-vostră însuși a fostu, care și-a luat ostenela.

— Da, sciu, am vedutu.... Duceți, că sunteți osteniți.

— Acesta e curatul adevëru.

— Oh! Adineaori erai forte veselü conversându cu amica mea Laura.

— Ah! D-șora acésta e amica d-vostră și se chiamă Laura?

— Da. Vedü, că vă intereséză.

— Ea frumósă și are multu spiritü

— Și eu sunt o próstă.

— Domnișoră.

— Ce ați făcutu cu flórea, ce v'an dat'o în pădure?

— Intr'adeverü... dansându... 'mi ve fi căcutü.

— Nu veți mai dansa cu nimenea.

— Nu cerü mai multu, domnișoră....

— Eu voiu reintra, dér sunt supërată.

— De ce?

— Sunt forte supërată, să nu intri decâtu la Cotillon. Voiu preveni pe tatăl meu.

Albert se perdü în adencimele parcului, își aprinse din nou o țigară și se puse pe gânduri contemplative.

— Êtă-mé, își dișe elu, încurcatü fără voia mea într'unu tainicü amorü cu d-șora Agnès... Și tata mi-a repetatü și la gară: și decât n'o vei lua, bagă de semă și nu face dragosti micü, căci nu vreau să mă strictu cu acésta familiă.... Momentulu ar fi pôte bine venitü, să mă întorcü la Parisü... Trebuie să plecü, acésta e neapëratü de lipsă. Ce naivü sunt, Dómne!... E evidentü, că trecü de unu băiatu puținü poeticü și care își caută de trebă. Ei bine! parolă de onore, mi-ar fi ca o remuşcare să stingü cu suflarea mea pe acestü crinü virginalü. Mi-ași reproșă de a deștepta acestü sufletu amoritü, acésta inimă ce n'a bătutu nici-odată.... Se potrivescü unele cu altele, fetițele. Tata avea drep-

tate: suntü Parisiene, cari iesü din cuptorul dela operă, albe ca zăpada; și suntü ingerași de provinciă, cari își lasă aripile în mânăstire, ori în pensionatü... Ce se petrece aici?

Pe când își făcea acésta seriă de reflexiuni, unele mai cavalerescü decâtu altele, aude unü sgomotü de pași și-și ascute urechia.

Doué persóne vorbiau încetü la căți-va pași de elü:

— D-vostră, d-șoră, fugiți de mine, ați datü tura de valsü promisă mie d-lui de Morizan.

— Elü mă angajase înainte de a sosi d-vostră.

— Ce audü, își dișe Albert, vorbescü de mine, recunoscu pe Agnès la brațulu unui cavalerü îndrășnețü... Oh! crinulü! Dómne, crinulü!...

Aceeași voce continuă:

— Vedü, d-șoră, că m'am înșelatü... sperându...

— Ce domnule?

— Nu mi-ați permisü de a vă curta...

momentu' seriosu' mai nici nu va mai pute' fi vorba despre o alianță. Raportulu' Ungariei către Rusia e o dovadă eclatantă, cătu' de greu este a susține relațiunii normale, cari stau în contradicție cu opiniunea publică a țării.

Deoarece vorbesc tocmai de Rusia, așa face bucurosu' și unele observări, ce atîngu' pe conaționali noștri din Basarabia. În Ungaria în continu' intrăbă: de ce nu se interesează omenii la noi de sôrtea Românilor de dincolo de Prutu', ci vorbescu' totu' numai de starea miserabilă a Românilor din Ardealu'? Decă șovinistii noștri nu vorbescu' nici odată de Basarabia, ei această o facu' din motivulu', că Rusia le pare mai tare, decătu' Ungaria, și pentru-că omulu' se plînge totdeuna mai bucurosu' asupra dușmanului mai slabu', decătu' asupra celui mai puternicu'. Și chiar și în casulu' acela, decă concedu', că Românilor din Basarabia le merge cu multu' mai rău, decătu' celor din Ardealu', totuși se nu se uite în Ungaria, că între Rușii și Românii din Basarabia, din punctu' de vedere alu' legii și alu' dreptului, nu există nici o deosebire, și că acolo domnesce deplină egalitate, atătu' în ce privește dreptulu', cătu' și nedreptulu'. Amendouă naționalitățile suntu' acolo lipsite de libertate, și Rușii, ca și Românii suferu' aceleași volnicii și asemenea suntu' transpotați la Siberia, decă autoritățile din Basarabia o află această de bine. În Ungaria, din contră există diferite libertăți și multe drepturi individuale, der egalitate de dreptu' în viața practică nu există, și pentru aceea Românii din Transilvania strigă mai ușor și mai tare și intru cătu' și cu mai multă dreptate, decătu' conaționali lor din Basarabia.

În fine se nu servescă politicilor Ungurii, ca scusă, faptulu', că Românilor din Rusia le merge mai rău, decătu' celor din Ardealu'. Întrebarea în cele din urmă se presentă așa: au Românii din Ungaria dreptu' să se plîngă, și ore este în interesulu' generalu' alu' ambelor naționalităților, precum și alu' monarhiei, ca să se pună odată cu seriozitate capetu' stărei actuale — séu nu? Și decă omulu' trebuie să răspundă la ambele aceste întrebări cu „da”, atuncî e în cele din urmă indiferent, cum le merge Românilor din Basarabia.

Rusia și statele mici.

În cercurile diplomatice din Petersburg și Berlinu' a produsu' mare senzația unu' importantu' articolu' politicu', ce-a apărutu' în revista săptămânală „Nedelja”. Articolu' pornindu' din cestiunea bulgară și coreană, arată cum vițoarea politică esternă a Rusiei, trebuie să-și ia altă direcția.

Scopulu' politice rusesce — dice articolu'lu' fôiei numite — trebuie să nисуэсă, ca frontierele ei să fiă încunjurate de state mai mici, însă independente. Cu cătu' statele aceste vor fi mai mici și mai independente, cu atătu'

Rusiei i va merge mai bine. Actualmente marele imperiu rusescu' suferu' sub presiunea acelor puteri, a căroru' vecinătate abia decă este suportabilă, căci pretindu' dela noi (Rusia) jertfe continue pentru armatură. Decă în locu' de aceste state mari, ar pași pe scenă state mici, cari s'ar întrece unele pe altele, atuncî Rusia ar pute' desarma liniștită și s'ar pute' devota pe deplinu' unei pacifice activități.

Acum se vede, că a sositu' timpul, când de tôte părțile se recunoscă politica greșită. Rusia trebuie să nисуэсă din tôte puterile ei, ca să creeze state mai mici, independente, ceea ce ar pute' garanta Rusiei o stare liniștită și respectată. Această lozincă a politicei rusesce ar fi primită cu însuflețire de tôte națiunile mai mici, cari tindu' la libertate, și în loculu' suspiționării și a urii, noi amu' avé o alipire sinceră din partea lor. Istoria ne arată corectitatea acestei politice. După desmembrarea Turciei europene, rëndulu' vine la Austro-Ungaria și se va începe procesulu' alcătuirii statelor mici. Nu este iertat să ridicăm piedecă în calea acestui procesu'; din potrivă, noi trebuie să-lu' promovăm din tôte puterile. Nime nu va nega, că independența statelor mici este în favorulu' Rusiei. Deci e de lipsă, ca Bulgaria și Coreea să fiă independente în interesulu' lor propriu și alu' Rusiei.

Bonghi despre pace.

„Tagblatt” din Viena a publicat unu' scrisore, pe care d-lu' Bonghi, deputatu' italianu', la reintorcerea sa din Franca a adresat-o baronului Suttner, care este unulu' din apostolii cei mai zeloși ai ideilor pacifice în Europa. D-lu' Bonghi dice în această scrisore:

„N'am povestitu' nimenui, ceea ce s'a discus în cursulu' întrevederii mele cu președintele republicei franceze. Cu tôte acestea îți potu' afirma, că nici președintele nici eu n'am vorbitu' de tripla alianță. În cătu' priveșee părerea mea, éta-o: Așa voi, ca să nu fiă nici tripla alianță, nici dubla alianță, deoarece una produce pe cealaltă, și amendouă mențină Europa într'o situațiune forțată, care este pôte pacnică ađi, der care pôte totdeuna deveni rășboinică. N'asî voi nici o alianță de felulu' acesta, și de aceea am declarat într'unu' modu' formalu', că n'asî dori de locu' înlocuirea alianței austro-italo-germane cu o alianță franco-italiană. Fiă-care națiune să se ocupe de propriile sale interese și să întrețină bune relațiunii cu celelalte națiuni. Prieteneșugulu' dintre Franca și Italia mi-se pare foarte naturalu', pentru-că istoria acestor două națiuni este strinsu' legată și a aceeași origine, der amicitia Itatiei cu Franca nu trebuie de locu' să implice inimizția contra Germaniei.”

Unu' răspunsu' potrivit.

Unu' poetu' tineru' maghiaru', alt-cum reotă reformatu', care a studiat în strălucitate, anume în Elveția, Szabolcska Mihály, și-a permis în anul 1891 a scrie în „Nemzet” o scrisore, în care își bate jocu' de studenții germani. Scrisoarea această a fostu' tradusă în nemțesce în colonele fôie. „Kronstädter Zeitung” și studenții i-a datu' acum unu' răspunsu' potrivit, cu ocaziunea serbării jubileului universității din Halle, unde au convenitu' o mare mulțime de studenți din tôte Germania. La comersulu' festivu', datu' în ziua jubileului, comers la care au participat vre-o 8000 de persoane, s'a cetitu' în publicu' întrégă scrisoarea această, în traducerea din „Kronstädter Zeitung”. După cetire a trecut scrisoarea din mână în mână, producendu' mare indignațiune, despre ce s'a telegrafatu' țiarului „S. D. Tageblatt” din Sibiu, „Allgemeine Zeitung” din München etc.

În ziua următoare tôte societățile de studenți, ce erau reprezentate la jubileu, au compus la adresa maghiarului Szabolcska răspunsulu' următoru', trimis u' forte multor țiare spre publicare:

„Stimate domnule! Epistola d-tale apărută în „Nemzet” la 27 Martie 1891 și publicată în traducere și în n-rulu' 160 alu' țiarului „Kronstädter Zeitung” dela 13 Iulie a. c., a fostu' cetită aseră (4 Augustu') la comersulu' festivu' alu' universității din Halle, în prezența a 5000 de studenți germani.

„Decă nu o voru' fi ascultată chiar toți, noi amu' ascultat-o și vomu' griji, ca să fiă și mai departe cunoscută și după meritulu' aprețiată.

„Se înțelege, ieri s'era a fostu' imposibilu' a-ți răspunde. Astăzi însă, adunați la „Frühshoppen”, noi „Landmanschaft-ul” — vocile din Halle, și alte universități, n'am avutu' nimic mai urgentu', decătu' să-ți răspundem.”

„Judecata d-tale despre cultura noastră, în considerarea raportului bine cunoscutu', în care stă cultura germană și cea maghiară — firesce, nu ne împôrtă cătuși de puțin.”

„De aceea la imputarea făcută de d-ta despre „mărginirea spirituală și ignoranță” nu ne simțim îndemnați a răspunde, ci ne saturăm pe deplin la concludentiulu' datu' de studențimea din Lipsca la 6 Iulie a. c. de „a sfătui tinerimea maghiară, ca să încungiere de acum înainte universitățile germane calumniante.”

„D-ta însă ai avut bunătatea a spune, că opinia noastră are ore-care importanță pentru d-ta și compatrioții d-tale. D-ta dice, că „ar trebui împedecatu', ca noi să nu ducem în viața publică o părere rea despre Maghiari.” Această, stimabile, nu se mai pôte împedeca, ba, spunendu' adevêrulu', părerea noastră despre Maghiari abia pôte fi mai rea decum este. Pentru-că noi scim din gura multor Sași ardeleni, cari umblă pe la noi, scim și mai acurat din „Memorandulu'” și „Replica” română, din ale căroru' fapte îngrozitoare d-vôstră nici una nu puteți combate — au dora puteți? atuncî poțiti — scim, cum amu' discus, că d-vôstră celorlalte popore din Ungaria și chiar urmașilor germani, căroru' aveți a mulțami tôte cultura ce aveți — voiți să

le răpiți, cu tôte mijlocele, naționalitatea garantată lor chiar prin propriile voste legi. Din acesta nu se va alege nimic, pentru-că opiniunea noastră despre voi, este opiniunea majorității studenților germani. Aceștia vor conduce — în 2-3 decenii — sôrtea imperiului german și ei se vor interesa de Germanii ce afără de imperiu cu interesulu' ce-lu' pretinde datorința cau de sine și cu acea putere, pe care

„Jă puterea nu numai a imperiului germanu', ci a întregului germanismu' — chiar și în fața celor 6 milioane de Maghiari.

„Rugându-vă, pe d-ta și pe compatrioții d-tale, să cumpăniți bine aceste ale noastre cuvinte.

„Semnămu' cu stima, ce vi-se cuvine,

„Halle, 5 Augustu' 1894.”

(Urméza iscăliturile.)

SCIRILE ȚILEI.

— 3 (15) Augustu'.

Amenințări stupide. Modul cum învățatorii noștri români au părășitu' cursulu' pentru limba maghiară din Sepsi-Sângeorgiu, au scos din pepeni pe foile unguresce. Ară voi cu ori-ce preț, să încerce lucrurile, să întunece adevêrulu' — der neputendu', recurgu' la amenințări. Așa „Koloszvár” dela 14 Augustu' publică unu' raportu', ce i-se trimite din Sepsi-Sângeorgiu cu privire la atitudinea demnă — der care-lu' supără — a învățatorilor noștri. Constatandu', că învățatorii au părășitu' cursulu' în urma „îndrumărilor dela Blașiu și Sibiu”, dice: „Respectivule autorități bisericesce, precum și dascăli fugari, merită pedepsire esemplară”. Adecă cum; să fiă pedepsite consistoriele din Blașiu și Sibiu, pentru-că cum dice „Koloszvár” au datu' îndrumări învățatorilor să nu se supună la examenul din limba maghiară, de-ore-ce ei au diplome din această limbă; și să fiă pedepsiți învățatorii, pentru-că au suferitu' tôte miseriile unui regim de tractare moșicescă și de insulte la adresa Românilor! Prea v'ăți obraznicitu', d-lor dela „Koloszvár”. Prea v' faceți de risulu' și scârba lunei, când cereți să se pedepsescă aceia, cari suntu' în dreptu', și scusați păcătoșeniile acelor, carora aveți să le mulțumiți, că v'au făcutu' de risulu' lunei, prin procederea lor neurbană și volnică. De amenințările voste nu se mai temu' ađi, decătu' unu' „Solgya” ori unu' „Bude”, omeni ietăciți și slabi de ângeru'.

— o —

Călindarul Ligei confiscat. Tribunalulu' de presă din Suceva a confiscat, la propunerea procurorului, 44 esemplare din „Călindarul Ligei pe anul 1894”, sub motivu', că ar agita contra statulu' austriacu'. — De, ce să-i faci: Nemții suntu' în politică cumetrii cu Ungurii.

— o —

Hieronymi în Ischl. Ministrulu' de interne Carol Hieronymi a fostu' primitu' ieri în audiență de către Majestatea Sa în

cu discrețiune?... Nu'mi răspundeți?... E dreptu', d-șoră, că eu impartu' acestu' privilegiu cu multu' alții... der credeam, că o afecțiune sinceră, adencă, absolută, ar merita în ochii voștri altceva, decătu' indiferența.

„Acesta e sub-prefectulu', își dice Albert. Bravo, sub-prefectu'. Cum mă admiru! Trebuia să mă nascu' în evulu' mediu... cu-o mandolină.”

O scurtă tăcere urmă acestor cuvinte ale sale.

Părechia se oprise aprôpe de foișor, unde s'aședase elu' în întunerecu', ca să nu fiă vedutu'.

— Absența mea va fi observată, d-le, dice Agnès cu o voce puțin nehotărâtă.

— Spuneți-mi cel puțin unu' cuvântu' de speranță, domnișoră... Acordați-mi favoarea de a dansa Cotillonul cu d-vôstră.

— Sunt angagiată la Cotillon.

— Cu d-lu' de Morizan?

— Da, domnule.

— Nu m'am înșelat decă.

— D-le, dice Agnès cu ore-care mândri; pôte am făcutu' rău, că am primitu' cu

plăcere complimentele, ce se facu' tuturor fetelor tineru'...

— Oh, complimentele...

„Strengarule” își gândea Albert.

— Declarațiunile, decă voiți; der în cele din urmă, d-le, acesta nu este unu' resonu' spre a vă crede în dreptu' de a'mi impune sentimentele voste și de-a cunoșce p'ale mele.

— N'am vorbitu' cu supunerea celui mai umilitu' servitoru' alu' d-vôstră?

— Nu, domnule, nimic nu vă autorisază de-a mă interoga asupra ceea ce cugetu' și asupra ceea ce facu'... Așa'mi place și dorescu' a mă reintorcu' în sală imediatu'.

Pașii se depărta.

— Escelentu', dice Albert, ridicându-se... cine ar fi pututu' presupune atătu' franchețā la unu' crinu' idealu'?... N'a vorbitu' rău... Această domnișoră nu e tocmai de unu' umor foarte îngerescu', și capulu' ei micu' își are voința sa. Din momentulu', ce m'a remarcatu', distingându-mă în modu' atătu' de escepționalu', nu'mi rămâne alta decătu' să-i scriu tată-meu, să mă recheme prin depeșă telegrafică.

Astfelu' hotărîtu' elu' intră în salonu'. Tocmai era să se încépă Cotillonul. Aruncându' ochii peste diferitele grupuri, elu' simți împrejuru' sêu priviri semnificative. Cu-o aruncătură de ochiu, elu' putu' să constate, că nu'i numai sub-prefectulu', care avea să se plîngă de rig'rea neobicită a d-șorei Agnès, și anumite priviri aruncate de câte-va mame și fete de maritată, lu' întărîră mai mult în idea lui. Espreziunea acestui sentimentu' generalu' îi dovelea de ajunsu', că-lu' considerau nu numai pe unu' rivalu' și pretendentu', ci încă pe unu' candidat oficialu' și favoritu'. Pe când esecuta prima figură din Cotillonu' Agnès, Albert întelni surisulu' blându' și pârîntescu' al marchisului și elu' deveni atătu' de seriosu', încătu' și observă această mai multe suflete caritabile și începură să-și facă observațiunile lor.

În urma acestor cauze și sentimente armonioșe, supeulu' fî aprôpe melancolicu'. Câteva alusiuni, mai multu' séu mai puțin fine, îndoiră reserva lui, însă fără de a-lu' mișca. Sub-prefectulu' plecase în decursulu' Cotillonului atragendu' cu sine statulu' majoru' alu' adoratoriloru' lui Agnès. Cei din

urmă invitați plecară în revêrsatulu' țiorilor. La 4 ore Albert rămase singuru' stăpân pe câmpulu' de luptă încunjurat de gazdele lui. I-s'a părutu', că marchisulu' și marchisa i-au discus bună sêra, ori mai bine bună dimineața, într'unu' tonu' mai cordialu' ca altă-dată, și elu' se culcă cu mintea nuncită de gânduri strașnice. Umbra lui Rabelias i-se arată și adurmi murmurându:

— Ce vrea să însemne... „Atuncî decă nu te însura.”

— „Însoră-te decă, dice Pamurge.”

Se deșteptă numai cătră amêdi. Durmise bine. Dispăruse ori-ce urmă de osteneală. Imbrăcându-se își mărturisă, că cursulu' ideiloru' sale s'a schimbatu' de eri. Apoi scrise tatălu' sêu, ca să-lu' rechieme acasă prin telegrafu', încălecă unu' calu', merse cătu' timpu' în galop până în orașulu' învecinat, dădu' epistola sa la poștă și se întorcu numai la ora prânțului.

D-șora Agnès a durmitu' rău, fără în-doială. Ochii ei ceresci erau încunjuțați d'unu' ceru' umbrosu'.

(Va urma)

Ischl. Hieronymi a fostu invitat și la prânzul de curte.

—o—

Pertractările asupra convenției comerciale între Austria și Turcia, după cum se anunță din Constantinople, au ajuns în stadiul acela, că convenția cu tota siguritatea se va încheia. Au fost unele diferențe, asupra cărora însă Pörta s'a voit cu reprezentantul monarhiei noastre, ambasadorul baron Calice. Acum mai sunt de a-se pertracta diferite chestiuni formale detaliate.

—o—

Omorul la granița sârbescă. Din Orșova se telegrafiază, că alaltăieri doi sudii ungarî au voit să treacă granița spre Serbia. Pazele sârbesci dela granița au tras focuri asupra lor și nimerind pe unul drept în inimă, a cădutu mortu. S'a făcutu arestare guvernului.

—o—

Old Gentlemen, corespondentul. Jiarului rusescu „Novoje Vremja“, raporteză din Sofia, că fostul ministru-președinte bulgaru Stambulow, îndată după căderea sa a voit să fugă în străinătate, îmbrăcându haine femeiesci. Fiu însă prins și acum guvernul bulgaru grijește de siguranța persoanei lui. Și și noapte îi păzesc poliștii casa.

—o—

Concertu. Cum suntem informați, două eleve ale conservatorului din Pesta, d-sorele Frieda Schnell (sopranu) și Olga Fogarascher (violină), au de cugetu a aranja, cu concursul d-lui profesor de muzică Rudolf Lassel, un concertu la 12 Septembrie a. c., în sala otelului „Nr. 14“.

—o—

Muzica orășenescă va da mâne (Joi) un concertu în otelul „La pomul verde“ cu unu program bogatu, din care amintim: Inima română, vals de Ivanovic; Fantasia din „Pagliacii“ de Leoncavallo; Dansuri unguresci de Brahms și Für Jung und Alt, mare potpouri de Král. Inceputul la 8 ore sera.

Procesul „Foi Poporului“.

Clușiu, 12 Aug. 1894.

(Raportu specialu alu „Gaz. Trans.“)

Astăzi au stat pe banca acusatilor, pentru articolul publicat în Nr. dela 16/28 Ianuarie 1894 alu „Foi Poporului“: „Adreșele de alipire“: George Moldovanu, ca redactoru responsabil, și Iosif Marschall, ca editoru alături cu apărătorul lor. I. Russu-Sirianu.

Președintele tribunalului a fostu Bešek Lajos, juđi votanți Szent-Királyi și Reibold. Procuroru substitutu Gocs Jenő.

Juriul, din pricina comodității juraților, s'a constituitu abia după 10 ore.

De astă dată nici procurorul — cu ote că lângă densusu priveghia continu ericitul Lázár — nici acusatii, nu s'au fositu de dreptul de recusare la compunerea curții.

Și așa au eșitu din urmă tefari urpătorii: Stein G., Gáll János, Hegyesi V., Zeigeti G., Valentini A., Eck P., Dr. Farkas L., Molnár S., Fulep G., Geréb M., Sok J., Dr. Szécs J. er suplenți: Bolyga János și Nagy Károly.

Ne-avendă acusatii nimic de excepționalu cu privire la constituirea juriului, arății toți sculându-se iau jurământul rescris, er președintele admoniează pe asultători, să fiă în cea mai mare liniște și să se rețină dela ori-ce manifestare a plăcerii, séu displăcerii.

Notarul cetesce apoi actul de acuză alu procurorului, în care se dice între altele: Ungurii neindreptățesc în chipu înspăimântătoru pe poporul român. „Ungurii prin mârșavele loră foi bucină lumii și scrii, că gazetarii români suntu singuri, că numai câți-va „flămânđi“ ar fi, cari ar ațța hrani nemulțămirea, der poporul e „forte pulțumitu“, e „fericitu“ chiar. „Fără jertfe și fără curagiū nimic nu se pote“. Așază acestu articolu cuprinde expresiuni vămătore pentru statul naționalu maghiar, entru-că face și îndemnă poporul să se lipescă de conducătorii săi, „cari veseli intră ađi în temniță, entru-că pentru drep-

tate luptă ei“ — și așa se încuragază totu poporul.

Acusatul Moldovanu voiesce să audă actul de acuză, respective articolul incriminat, cetindu-se și în originalu.

Juratul Hegyesi (redactoru la „Kolozsvar“) se scoldă mănios, și cu o dialektu „liberală“ (densusu e jidov. — Rap.) dă unu dreptu, dice că nu vrea să audă și românesce; constată, că nu recunoscă limbă română.

La acestă obrăznicie guvernamentală, președintele indignat il îndrumă la ordine, er jidovul se aședă la locu însă nu-și putea ținea gura, ci totu într'una flecăia în tôte părțile și se disputa cu vecinii. I-a spus apoi președintulu, că: tribunalul va sci ce iertă și ce nu iertă legea de naționalitate, er asta nu se ține de d-lu Hegyesi.

În fine s'a omenitu „liberalul“ și s'a purtat mai liniștit, însă a totu borboretu sub totu decursul pertractării, căci contra voinții lui articolul s'a cetitu în originalu.

Marschall (nemțesce) ar potti să se traducă acuză și pe nemțesce, deorece elu nu scie nici românesce, nici unguresce.

Dr. Lehman (talmaciu) — cam confus, se uită lungu — nu se... doră... acuma... mi este imposibilu.

Marschall (incet) Donner Wetter.... d' Teufel hohlen...

I. Russu Sirianu: ar avé o observare. Deorece d-lu Marschall, pe când s'a scrisu articolul incriminat nici că a fostu recunoscutu de autorități și de judecătoria din Sibiu, ca editoru formalu alu foii, în locul d-lui Popa Necșă, ba n-rul următoru a fostu opritu, rogă pe procuroru să-și retragă acuză față de elu.

Procurorul Gocs întortocheză vorbe, er tribunalul trece dela cestie și ia interogatorulu acusatilor.

George Moldovanu s'a nascutu în Sibiu, e de 30 ani, gr. or., necăsătorit, administratoru la „Tribuna“; n'are avere; până acuma n'a fostu pedepsitu; declară, că primește răspunderea pentru articolul incriminat cu privire la care, dice, că elu l'a cetitu, l'a revidatu, nu i-a fostu absolutu bătătoru la ochi, deci l'a datu publicității.

Iosif Marschall (nemțesce): s'a nascutu în Sibiu, e de 34 de ani, evang. luther.; căsătorit; are 2 copii; e tipografu; n'a fostu pedepsitu, a fostu editoru în absența lui Popa Necșă; în mânilor lui n'a venit manuscriptul, entru-că acela se dă în tipografiă; se ocupă numai cu partea tehnică.

Acusatii, după acestă, dau apărarea d-lui Russu-Sirianul.

Președintele dă cuvântul procurorului Gocs, la care a răspuns d-lu Russu-Sirianul demn și obiectiv.

Ambii s'au luptatu onest cu vorba, însă când a amintitu procurorul de „beke-jobb“, Russu le-a dicitu din cuvântu în cuvântu: „Mai vorbesce d-lu procuroru de „beke-jobb“, ce li-s'a intinsu Românilor, der densusi au refusat'o. Cum, „beke-jobb“, când zacu în temniță 15 dintre luptătorii noștri fruntași și mâne-poimâne întră alți 15, er procesele se continuă? Ce felu de pace este cea oferită de ministrul Hieronymi? Pace să facem, când loviți suntem? Unde veți găsi Român nemernicu să întindă drepta celui ce lanțuri pune fraților săi?... V'ați provocatu, d-le procuroru, la convorbirea mea cu ministrul Hieronymi. Da, i-am spus și d-sale că, pe câtă vreme ține situația actuală încordată, sistemul actul de guvernare, între noi nu va găsi omu, care să credă păcii, ce se oferă. V'o potu spune și d-vostre și d-lor jurați, că nu, noi Românii n'avem să întindem, nici să primim drepta spre împăcare, că d-vostre, puterea de stat și toți reprezentanții săi, să încetați cu prigonirile, să încetați a crede, că aici, la tribunal, veți rezolva marea cestie, dela care depinde pacea de stat.“

Procurorul a mai făcutu capitalu în vorbirea sa și din purtarea unui preot demn de compătimitu, Prie. Se scie, că acestu nefericitu, la procesul lui și a brațului și neînfrântului bêtăn protopopu

Cubanu, a negat pur și simplu subscrierea sa la adresă.

D-lu Russu la aceste a dicit: „Compătătescu pe d-lu procuroru, că pentru a face pe jurați să credă, că poporul nu este o conducătorii săi, se pune și aduce mărturie purtarea lașă a preotului Prie, care aici la tribunal, de frica temniții, și-a denegat iscălitura. Da, nu este de tăgăditu, că lași se găsecu între tôte poporele. Și între Unguri au fostu de cei, cari și-au renegat principiile, când au fostu la strimtoare. Casul cu popa Prie celu multu dovedesce, că și între Români se află fricoși. Denegarea lui Prie pote ore însemna, că poporul român se lapedă de conducătorii săi? Fiind-că dintre decim de preoți, cari au intrat deja în temnițe și alții cari vin ađi-mâne, s'a aflatu unu fricosu, asta însemnă, că poporul întregu s'a lapadat de cei intemnițați? Nu! Chiar casul cu Prie, care abia mai are stare în sat, — căci toți lu hulescu și osindescu, — este o dovadă a nemărginitului devotamentu, ce cu toții avem cătră cauza națională și luptătorii distincți.

„Insuși Prie, vădend greșela comisă, a căutat să se scuse pe calea publicității, și d-lu procuroru, il acuză greu înaintea Românilor, când îi socotesce ca lucru de laudă, că aici a negat ce a iscălitu acasă în sat.“

După vorbiru, președintulu sumându argumentele acuzei și apărării încă odată, predă actele juraților, cari se retrag la ora 1 și 15 m. din ți, spre a aduce verdictul.

La orele 1 și 3/4, în numele juraților, unu rostesc verdictul, în înțelesul căruia: George Moldovanu, cu 10 voturi contra 2, este declarat de vinovat, er Iosif Marschall, cu 6 contra 6 voturi, nevinovat.

La 2 ore p. m. președintulu enunță sentința tribunalului:

Iosif Marschall, pe baza verdictului juraților, este declarat de achitat și din partea tribunalului; ca spese i-se dau 40 fl.

George Moldovanu condamnatu la 1 lună arest, 47 fl. 50 cr. spesele pertractării; 300 fl. se confiscă din cauțiunea foii, er sentința tribunalului este a se publica odată în fruntea foii în limba oficiosă a statului. Alco.

Coresp. „Gaz. Trans.“

Vâlcele, 1 Aug. v. 1894.

Se duc unu câte unu omenugii, cari propagă moralitatea printre popor și-i conservă limba străbunilor lui. Ei se duc, lăsându în urma lor multime de rudeni și prini, cari își plângu nenorocirea, că și-au perditu pe scumpul lor frate de sange și amic.

Așa s'a dus și Alexe Frateșu, fostu paroch și administratoru protopopescu la Mehadia. Căși în etate numai de 41 ani, etate, în care nu-ți lipsece energia tineretii, elu ne-a părăsit, lăsându altora continuitatea operii începute.

Simțindu-se aprupe de sfârșitul vieții, Alexe Frateșu s'a retras la locuința părinescă din Prejmeru, unde pentru prima oară a vădutu lumina zilei, și aici pe trecându-și ultimele zile ale vieții sale, și-a catu sufletul în mânilor creatorului în ziua de vineri, 29 Iulie 1894 la orele 7 a. m., er Duminecă 31 Iulie 1894 a fostu condus la locul de odihnă.

Ca bunu prietinu alu rēposatului, am credutu de datorita mea a lua și eu parte la sărșirea acestui act trist.

Preoți de prin tôte părțile, invitați și nenvitați, la aflarea acestei sciri din Prejmeru, grăbiră ași vedé pe scumpul lor colegu. Inteligența săsescă din Prejmeru împreună cu întregu poporul românesc din acestu orășel, au luat locu împrejurul scirului. Unu protopopu, 10 preoți și unu diaconu au fostu în fruntea procesiunii. Fiind-că amicii și cunoscuții rēposatului erau în număr preu considerabil, inteligențulu preot din Prejmeru, Gh. Ludu cumnatul rēposatului, care a desvolat laudabilă activitate pentru buna reușită a acestei ceremonii, a dispus, ca

serviciul religios să se facă în fața bisericii. Pe la sfârșitul acestui serviciu pomposu, venerabilul protopopu alu districtului Brașov, Ioan Petricu, care deși înaintat în etate, nu s'a pututu abține de a nu asista la acestă înmormântare, a ținutu unu discursu, care a atins până la lacrimi inima asistenților. A arătat în termen forte jalnic calitățile rēposatului și pierderea mare, ce o îndură familia lui și biserica. Se rogă în fine pentru sufletul rēposatului. După d-sa vorbesce d-lu Domeșiu Dogaru, directoru și invetatoru în Satlungu. D-sa arată mai multu activitatea, ce-a desfășurat-o rēposatul, ca invetator și își ia rēmasu bun în numele colegilor lui, cu care a împărțitu această sortă. După acestă Alexe Frateșu a fostu condus în noulu locaș, ce-i era pregătitu. Fiă-i țerina ușoră și memoria binecuvântată!

Gh. Cherci, institutoru în Bucuresci

Literatură.

A apărutu Nr. 34 alu fōiei literare din Viena „Neue Revue“, cu următorul cuprinsu: S. Clemens: Lourdes; H. von Jüptner: Grubenexplosionen; C. Alberti: Berliner Köpfe; L. Descaves: Die Sommerwohnung. Das Recht auf Arbeit. Miniaturbilder. Prețulu abonamentului pe anu 7 fl. Redacțiunea: Viena I Wallnerstrasse 9.

DIVERSE.

Frumșeșea în maturitate. Este veditu, că la femei luxurianta frumșeșe, care pote să existe la vârsta de 40 de ani, este mai puțin atrăgătoare, decâtu flōrea de 16 ani. Însă, decă femeia trăesce în armonia cu legile naturei, fiă-care perioadă a vieții sale îi dă unu farmec particular. Frumșeșea fizică a femeii pote dura, ca să dicem astfelu, până la sfârșitu. Frumșeșea nu atinge zenitul său înainte de 35 séu 40 de ani. Elena din Troia, la 40 ani era în apogeul frumșeșei sale; Aspasia avea 36 de ani, când s'a maritat cu Pericle și a fostu frumșă multu ani după aceea; Cleopatra trecuse 30 de ani, când întâlni pe Antoniu; Diana de Poitiers avea 36 de ani, când cuceri inima lui Enricu II. Ana de Austria la 38 de ani era considerată, ca cea mai frumșă femeie din Europa. Dōmna de Maintenon avea 43 de ani, când se uni cu Ludovicu XIV și Catarina Rusiei 33 de ani, când se sui pe tron, pe care lu ocupă 35 de ani. Domnișōra Mars era prea frumșă la 45 de ani și d-na Récamiere între 35—55 ani. Pasiunile cele mai tari și mai durabile nu sunt inspirate de femei de 20 ani. Frumșeșea nu este numai forma și colōrea, pe care le putem găsi și la o păpușe de cēră. Parfumulu tineretii și o peliță rumenă sunt admirabile, însă anii cei mai buni și mai frumoși ai unei femei sunt între 26 și 40 de ani.

Spiritulu lui Carnot. Spiritiștii din Gratz au încercatu într'o ultimă a lor adunare de a chema spiritulu lui Sadi Carnot. Der se pare, că unu altu spirit, — așa cel puțin naréză diarele austriace, — a răspuns la apel, care spirit, vorbind în franțuzesce, declară celorl cari evocă spiritulu lui Carnot: „Carnot, fostul președinte alu republicei franceze, nu voiesce să viziteze Germania și m'a însereinat să vă spu acestă“. Aceste cuvinte, dice diarele din Viena, au desconcertatu cu totul pe spiritiști, cari nu-și esplică cum defunctul președinte alu Franciei, să nu scie, că Gratzul nu e în Germagia, ci în Austria.

Dr. Sterie N. Ciurcu

VIENA, IX Pelikangasse Nr. 10

Cabinetu de consultațiune cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Consultațiuni și prin corespondență.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor: responsabilu Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 August 1894.

Renta ung. de aur 4%	121.85
Renta de corone ung. 4%	96.—
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.50
Impr. oail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.80
Oblig. oail. fer. ung. de ost. I. emis.	124.50
Bonuri rurale ungare	95.50
Bonuri rurale croate-slavone.	96.—
Imprum. ung. ou premii	152.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	143.—
Renta de hartie austr.	98.50
Renta de argint austr.	98.50
Renta de aur austr.	122.55
Losuri din 1860	146.60
Actii de-ale Băncii austro-ungară .	1013.—
Actii de-ale Băncii ung. de credit. .	452.25
Actii de-ale Băncii austr. de credit.	362.75
Napoleoniori	9.86
Mărf imp. ger.	61.—
London (lire sterlinge).	124.40
Rente de corone austr.	97.55

Cursul pieței Brașov.

Din 15 August 1894.

Banote rom. Cump.	9.77	Vând.	9.79
Argint român. Cump.	9.70	Vând.	9.75
Napoleon-d'or Cump.	9.86	Vând.	9.88
Galbeni Cump.	5.80	Vând.	5.88
Rubie rusești Cump.	132.—	Vând.	132. 1/2
Mărf germane Cump.	60.70	Vând.	12.20
Lire turcești Cump.	—	Vând.	—
Seris. fonc. Albina 5%	101.25	Vând.	102.25

Nr. 526.—1894.
a. f. c. sc. d.**Concurs**
la postu de profesor.

Prin acesta se escrie Concursu la o catedra ordinară la gimnasiulu superioru fondatiunaliu din Nasăud, pentru limba maghiară-latină, ori germană-latină, eventualu altă combinațiune din acestea.

Cei ce au calificațiune in acestu ramu, suntu provocați, ca până in 26 Augustu st. n. a. c. se și insainteze cererile instruate in regulă la subserisa comisiune administratore.

Plata profesorului, ce e de a se alege in cei dintăi 3 ani de probă, e 700 fl., apoi plata de profesor ordinaru de 1000 fl., decenale de 10% și dreptu de pensiu.

Dela profesorulu, ce se va alege se cere, ca se posedă perfectu limba română. ca limba de propunere, atâtu in scriere, cât și in vorbire.

Postulu e de a se ocupa in 1 Septembrie 1894.

Din ședința comisiunei administratore de fondurile centrall școlastice și de stipendie din districtulu Nasăudului, ținută in Nasăud la 11 Augustu 1894.

Secretarū: Președinte:
Nestorū Șimon m. p. Dr. Pavelū Tanco m. p.
482,2—3.

Marea Descoperire a Veacului**ELIXIRUL GODINEAU** este singurul leac(fără nici o primejdie) in contra **Neputinței**. Vindecarea anemicilor, a Sleiților, etc.**INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI**Administrația **ELIXIRULUI GODINEAU** la **PARIS, 7, r. Saint-Lazare.**
BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEȘĂ FRANCO DUPĂ CERERESe găsește **ELIXIRUL GODINEAU** și la **BUCUREȘTI, la Ilie ZAMFIRESCU, droghist;**
la **JASI, la D.D. Frați KONYA, farmaciști.**la **Galati: STALSKI, farmacist;** la **Ploiesti: la D-nii I. & T. CHRISTESCU, droghisți;**
la **Roman: la D. J. WERNER, farmacist;** la **Tulcea, farmacia la „MINERVA.”****TIPOGRAFIA****A. Mureșianu****Brașov, Têrgulu Inului Nr. 30.**

Acestu stabilimentu este provăduțu cu cele mai bune mijloce tehnice și fiindu bine asortatu cu totu felulu de caractere de litere din cele mai moderne este pusu in pozițiune de a putu esecuta **ori-ce comande** cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AURU, ARGINTU ȘI COLORI.**CĂRȚI DE ȘCIINȚĂ,**
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE**STATUTE.****FOI PERIODICE.****BILETE DE VISITĂ**
DIFERITE FORMATE.**PROGRAME ELEGANTE.****BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ**
DUPĂ DORINȚĂ ȘI IN COLORI.**ANUNȚURİ.****REGISTRE ȘI IMPRIMATE**
pentru tôte speciile de serviciuri.**BILANȚURİ***Compturi, Adrese,*
Circulare, Scrisori.
*Cuverte, in tola mărimea.***TARIFE COMERCIALE,**
INDUSTRIALE, de **HOTELURİ**
și **RESTAURANTE.****PREȚURİ-CURENTE ȘI DIVERSE****BILETE DE INMORMENTARI.**

Comandele eventuale se primescū in biuroulu tipografiei, Brașov Têrgulu Inului Nr. 30, etagiulu I, cătră stradă. — **Prețurile moderate.** — Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia **A. MUREȘIANU, Brașov.****Nutrețu pentru oi.**

Pe moșia D-lui **LUDOVICU SIMONU**, mare proprietaru in Sângeorgiulu de Câmpia (comitatulu Clușiiului, cerculu Ormenișului) se recomandă pentru oieri

Patru jiređi (șire) de fenu
neploatu, escelentu nutrețu pentru oi;**2-3 jiređi de trifoiu,**

de asemenea neploatu, cuprinđendu la 300 care nutrețu de classa primă.

Apoi **pășune pentru oi** de toamnă și primăveră, **peste 300 care pae de grău și orzu**, secerate in pârğă.

Tôte cu prețu moderatu.

A se adresa ia proprietarulū in Sângeorgiulu de Câmpia (p. u. Uzdi-Szt.-Péter).

Nutrețu pentru oi.**ISVORULU Matild de BODOK**

cea mai cristalină, in acid-carbonic cea mai bogată

apă minerală

alcalin-acide-ferruginosă a continentului.

Isvoru ferruginosu de primulū rangū!

Medicamentu cu cele mai strălucite succese in contra **maladiilor stomacului**, in contra **nervosității**, in contra **maladiilor cauzate din lipsă de sânge** și cu deosebire in contra **maladiilor femeilor** etc.

Borviz de tôte eleganța!

Apa minerală **„MATILD”** se găsește in calitate proșpetă in depositulu subsemnatulu: **Brașov, strada Michail Weiss** (ulița poștei) Nr. 12, in tôte birturile și cele mai multe băcării.

Prețulu unei sticle de 1 Litru (fără sticlă) 5 cr.

Cu tôte stima:

Administrațiunea isvorului și depositu de exportatiune

IOSIF GYÖRGY

471,11—50.

(Transilvania.) **Bodok.** (Transilvania.)**Antreprise de pompe funebre****E. Tutsek.****Brașov, Strada Porții Nr. 4. Colțulu Têrgulu boiloru.**

Recomandă on. publicu la casuri de morțe, aședământulu seu de inmormentare bogatu asortatu in cari tôte obiectele, atâtu sorteile mai de rëndu, cât și cele mai fine, se potu căpăta **cu prețuri ieftine.**

Comisiune și **depon de sicriuri de metalu** ce se potu închide hermeticu, din prima fabrică din Viena.Fabricarea propriă a tuturor **sicriurilor de lemnu**, de **metal** și **imitațiuni de metalu** și de **lemn de stejaru**.Depou de **cununi** pentru monumente și **plantici** cu prețurile cele mai moderate.Representanță de monumente de **marmură**, care **funebre proprii** cu 2 și cu 4 cai, precum și unu **caru funebru** vëndu pentru **copii**, precum și cioclii.Comande întregi se esecută **promptu și ieftinu**, iau asupra-mi și **transporturi de morți in străinătate.**

In fine recomandă și biroulu meu mijlocitoru procedându cu cunoscuta-mi soliditate.

La casuri de morțe a se adresa la

E. Tutsek.

14—*

Anunciuri

(insertiuni și reclame)

Suntū a se adresa subserisei administratiunii. In casulu publicării unui annciu mai mult

de odată se face scădēmēntu care cresce cu câtu publicare se face mai de multe-ori.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI